

D22 *Gustaw Salmonowicz* (zwany też *Augustynem*)

ur. ok. 1855 r. w Remejkiszkach zm. 30 I 1934 r. w Warszawie

syn Edwarda Jana (D12)

żona kawaler

- „splacony” przez swego brata Adama, który sprzedał w tym celu część majątku Remejkiszki
- z „Pamiętnika” Lecha Orłowskiego (D25):

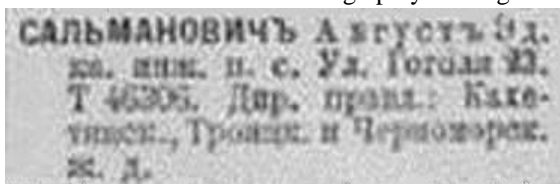
"40. Gustaw Salmonowicz.

Ukończył w Petersburgu 2 wyższe zakłady: metalurgię i kolejnictwo (kolei żelaznych). Pracować rozpoczął w Petersburgu, ale prędko wyjechał do pracy, najpierw przy budowie jedynej i pierwszej w Syberji kolei żelaznej - potem jako dostawca materiałów pod budowę tej kolei. Dorobił się kapitału ponad milion rubli (1 rb. = 2 dolary ówczesne), który ulokował w różnych akcjach rosyjskich i częściowo w państwach zagranicznych. Po ukończeniu budowy kolei, wrócił na służbę państwową i w końcu został ministrem kolei państwowych – podczas panowania cesarza Mikołaja II. [Mikołaj II – car Rosji w l. 1894-1917] Po wojnie polsko-bolszewickiej żył z kapitału w Warszawie. Zmarł nagle na atak sercowy, jadąc w dorożce. Szczegółowy opis jego śmierci i dochodzeń w sprawie spadku - opisałem w swoim dzienniku".

[oryginał „Pamiętnika” w posiadaniu Aliny Szaszkiewicz, Edmonton, Kanada]

- ukończył w 1887 r. Instytut Technologiczny w Petersburgu (jako Salmanowicz Augustyn Jan – patrz: **Księga pamiątkowa** inżynierów technologów Polaków wychowawców Instytutu Technologicznego w Petersburgu : (w rocznicę stulecia uczelni), Warszawa 1933 (Wydawnictwo powstało z inicjatywy Koła Inżynierów Technologów Petersburskich i poparciu Ogólnego Zjazdu Inżynierów Technologów Polaków w Warszawie, który odbył się w dniu 8 grudnia 1928 r.)

- w 1912 r. mieszkał w Petersburgu przy ul. Gogola 23

Księga adresowa Petersburga na 1913 r.

- Wileński Dziennik Wojewódzki nr 1(97) z dnia 15.01.1929 r.:

18. Na skutek wniosku przedstawionego zgodnie z p. b) art. 20 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24.VI 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504) wydaje się na zasadzie p. d) art. 19 i p. g) art. 26 wspomnianego rozporządzenia następujące

o r z e c z e n i e:

las majątku Łokuciejewszczyzna, gm. holszańskiej, pow. oszmiańskiego, własność Augustyna Salmonowicza o obszarze 22,9 ha uznaje się za las ochronny.

Od orzeczenia tego w myśl art. 35 rozporządzenia z dnia 24.VI 1927 r. prawo odwołania nie służy.

Wilno, dn. 18 grudnia 1928 r.

L. VII—12894/801.